

جشنواره ی تابستانی سه روزه ی زنان

ساختمان پلها- از 26 تا 29 ژوئیه 2019

Building Bridges Festival 26.-29.07.2019

گروه زنان در غربت و حامیان آنها قرار است که در کمپ سه روزه با عنوان "کمپ تابستانی" در شهر برلین گرد هم آیند. این گردهم آیی مخصوص زنان پناهجو طرح ریزی شده است. (هم بعنوان تک نفره و هم بعنوان گروههای زنان پناهجو و حامیان آنان که به طریقه ای با مسائل زنان پناهجو درگیرند و یا در جهت کمک به آنان فعالیت می کنند).

این گردهم آیی در جهت تبادل افکار میان زنان پناهجو برگزار می شود و در جهت گفتگو میان زنانی می باشد که در زندگی روزمره ایزوله و تنها گذاشته شده و تحت مصائب سکسیستی و تبعیض جنسیتی و همچنین تبعیض نژادپرستانه می باشند. هدف گردهم آیی گفتگو و ایجاد کمک متقابل و همبستگی متقابل و از میان برداشتن مرزهای میان مان می باشد.

هدف ما گردهم آوردن زنان پناهجویی هست که در اکسیونهای ایالتی و سراسری از تاریخ 2014 با یکدیگر همکاری را آغاز کرده اند مثل گروههای زیر:

پناهجویان زن ساکن برلین-براندنبورگ، گروه "صدای زنان" از شهر مگدبورگ، گروه "اف-ال-ای-تی- اتحاد افریقا" از شهر مونیخ، گروه پناهندگان زن در شهر گوتینگن، گروه "نینا" از شهر هامبورگ، فعالین شهر نورنبورگ و شهر کیل و شهر مکلنبورگ-فورپومرن و تمامی زنان پناهجوی دیگری که ما در این سالهای فعالیت با آنان آشنا شده ایم و برای حقوق زنان پناهجو فعالیت می کنند. ما در کارگروههایی که تشکیل می دهیم، قصد داریم که مباحث کنفرانس "مرزها را از میان برداریم" در سال 2017 را، دنبال کرده و با گفتگوهای بیشتر، امسال (2019) به آنها عمیق تر پردازیم. مباحثی حول قانون جدید پناهندگی، که گرفتن اقامت پناهندگی را سختتر کرده است و یا مبحث همبستگی فمینیستی و همچنین بحث درباره ی خودسازمان یابی و سلامت.

همبستگی فمینیستی (زنانه): تا چه درجه ای سازمان و گروه ها و ساختارهای سیاسی موجود برای طرح مشکلات پناهجویان زن آزاد بوده و به آنها می پردازند؟

"آیا میتوان از مبارزات فمینیستی زنان در گذشته، برای مرحله ی کنونی جنبش، آموخت؟" چرا که این سوال همواره در بحث و جدل کنونی و در میان فعالین با عنوان "جدل همبستگی فمینیستی" مطرح می شود. قرن ها زنان علیه نژادپرستی و تبعیض جنسیتی مبارزه کرده اند. امروزه نیز زنان خود را برای همین اهداف، سازماندهی می کنند. سازمانهای گوناگون به تبعیضات گوناگون اجتماعی اشاره داشته و علیه این

تبعیض ها و به حاشیه کشیده شدن ها، برخاسته اند. به همین دلیل مهم است که ما مبارزات دیگران را نیز، مبارزه ی خود دانسته و بتوانیم که میان خود، شبکه ای از همبستگی ایجاد کنیم.

حق پناهندگی

حق پناهندگی هر روز در حال تغییر و همواره به سوی هر چه محدودتر شدن می رود؛ بازگشت به لغو "حق خروج پناهجو از محل و محدوده ی تعیین شده توسط مسئولین"، کنترل و نظارت نژادپرستانه، از زندگی گوپنی تا خوابگاههای جمعی پناهجویی (هایم پناهجویی) تا مراکز تصمیم گیری ضرب الاجلی برای دیپورت، از قوانین پلیسی و جنایی کردن مسئله ی کمک حامیان پناهجویی و حکم زندان بُردن علیه فعالین و حامیان پناهجویان و سرکوب جامعه ی منتقد مدنی، نقش ما بر علیه اینهمه، چه می تواند باشد؟

سلامت و دادگاه (تریونال) سلامت در سال 2020

بسیاری از ما زنان پناهجو از زخم های روحی و تراما و افسردگی و دیپرسیون و بیماری های دیگری که در رابطه با سختی های گرفتن پناهندگی است در رنجیم. دفترچه های بیمه ی ما در حد انسان درجه ی 3 می باشد. این قانون وحشتناک از سال 1993 اجرایی شده است و بشدت تبعیض آمیز و راسیستی و نژادپرستانه است.

ابتدای سال 2020 دادگاه و تریونال سلامت اجرا خواهد شد. این تریونال بر طبق سنت دادگاههای خلقی است که بر بستر تایید و رسانه ای کردن صدای بیصدایان، کار می کند. انسانهایی که حقوق بشر آنها زیر پا گذاشته شده است- این بار، موضوع تریونال و نقطه ی ثقل آن، بر "سلامت" می باشد. ما زنان پناهجو نیز می توانیم بخشی از این دادگاه خلقی (تریونال) باشیم تا بتوانیم کسانی را که هم اکنون، ما را مورد تبعیض و در این وضعیت بد سلامتی قرار داده اند، را محکوم کنیم.

فعالیت خلاقانه و اکتیویسم و شورش خودجوش

کودکان بخشی از جنبش ما می باشند و بعنوان فعالین آینده ی جنبش باید بتوانند که از تعطیلات خود لذت ببرند. آنها می توانند از محیط تنها و جدا افتاده ی خوابگاههای پناهجویی و هایم ها بیرون آمده و فرصت بازی در جمع و خارج از هایم داشته باشند، نقاشی کنند و توسط افرادی با محبت نگهداری شوند. اینهمه زمینه ای برای کار در جامعه ای نوین و به دور از نژادپرستی و به دور از تبعیض جنسیتی را فراهم می کند.

این فضایی خواهد شد خلاق، تا اکسیونهای خیابانی و یا در قایق و روی رودخانه، و اجرا های نمایشی، کنسرت موزیک، فیلم و نمایش های دیگر را برگزار کرد. ما می خواهیم که در یک صحنه ی عمومی، فرم ها و مدل های گوناگون خود را برای دیده شدن اجرا کنیم. (فرم ها و مدل های هنری/ فرهنگی/خلاق) نمایش هایی علیه تبعیض و خشونت و اجرا هایی که پل همبستگی میان ما بوده، فرم هایی که افکار سیاسی مان را به اشتراک بگذارد. اینهمه برای دیده شدن در فضای عمومی و اقدامی در جهت سلامت خود و جامعه می باشد.

چشم انداز ما؟

وقت آن رسیده است که فمینیسم را عملی کنیم. همبستگی زنانه ای که فراگیر و گسترده می باشد و تمامی زنان را در بر گرفته و به تمام تبعیض ها همچنین تبعیض جنسیتی و نژادی پایان می دهد. تجربه به ما می گوید که مبارزات زنان سخت و نفس گیر بوده و با آن دشمنانه برخورد می شود، چرا که حتی برخی از زنان و نیز جامعه، بر این عقیده اند که سهم زنان تا همین حد داده شده و نیازی به مطالبات بیشتر نیست.

ما از زنانی که خود پناهجو نمی باشند انتظار مشارکت در محکوم کردن تبعیض و خشونت، محکوم کردن نژادپرستی و تبعیض جنسیتی را داریم. وقت آن است که تشابه مبارزاتمان را ببینیم، اگرچه که متفاوت جلوه می کنند. ما زنان پناهجو بخشی از جامعه ی مدنی هستیم و باید باشیم. ما می خواهیم بخشی از جنبش مبارزاتی باشیم که مسیر تاریخ را عوض خواهد کرد.

ما از زنان غیر پناهجو می خواهیم تا نشان دهند که چقدر سازمانها و گروههایشان، ساختارها و نهادهایشان، درها را بر روی زنان پناهجو و مطالباتشان باز کرده اند. از آنها می خواهیم تا فستیوال "پُل زدن میان انسانها" را حمایت کرده و یا بخشی از آن شوند. چرا که به گفته ی یک فعال زنان "تاریخچه ی مبارزات زنان برای رسیدن به برابری، بیوگرافی یک زن و یا یک سازمان نمی باشد. تاریخ جنبش زنان، تلاش جمعی همه ی انسانهایی می باشد که برای برقراری و اجرای حقوق بشر تلاش و مبارزه می کنند".

ما زنانی می باشیم حاضر در اجتماع. زنانی که بخشی از این جامعه بوده و در تلاش برای ایجاد عدالت و بالا بردن محتوای جامعه می باشیم. ما به هدفمان نخواهیم رسید، اگر که بخشی از زنان، بمانند زنان پناهجو را نادیده بگیریم. پس ما کماکان قوانین نژادپرستانه، ساخت و وجود خوابگاههای پناهجویی، سیاست دیپورت و بازگشت اجباری را محکوم می کنیم. ما مرزهای بیشتری را رد خواهیم کرد، اگر در مورد کولنیالیسم (استعمار)، کاپیتالیسم (سرمایه داری) و دلایل دیگر فرار از کشورها، آگاهی بوجود آوریم. ما با این مباحث نمی توانیم با بی تفاوتی برخورد کرده و نادیده بگیریمشان. تمامی ما حق زندگی در صلح و امنیت داشته، جزئی از اجتماع بوده و از امکانات اجتماعی نیز باید سهم بگیریم.

پس از کمپ سه روزه، ما به کمپ 5 روزه با عنوان "کمپ فمینیستی تابستان" (از تاریخ 30 ژوئیه تا 3 آگوست) در شهر موبیشه فیتز (والدند) ملحق خواهیم شد. این کمپ با همکاری گروه نینا از شهر هامبورگ، گروه فیلت- اتحاد افریقا و گروه "زنان در غربت" و حامیان برگزار می شود.

برای اطلاعات بیشتر و یا شرکت در کمپ و جشنواره لطفن با آدرس ایمیل ما در زیر تماس بگیرید.

feminist_connect@riseup.net